

[Gade]

demokratiske græsrodder også får indflydelse på nogle miljøspørgsmål.

Aage Brusgaard (FP):

Det er en mærkelig dag i dag. Det er en dag, hvor en rent borgerlig regering og en konservativ miljøminister fremsætter et lovforslag om, at der i 5 år skal ydes tilskud på op mod 100 mio. kr. om året til miljøaktiviteter i Østlandene.

I bemærkningerne til lovforslagets § 1 kan man læse, at der med Østlandene menes Polen, Tjekkoslovakiet, Ungarn, Estland, Letland, Litauen, Sovjetunionen, Rumænien, Bulgarien samt de alliancefri lande Jugoslavien og Albanien. I bemærkningerne kan man også læse, at for så vidt angår Sovjetunionen drejer det sig om de nærmeste områder, f.eks. Leningradområdet.

I de næste fem år vil Lilleputdanmark med en rekordudlandsgæld over en 5-årig periode betale 500 mio. kr. til den atombevæbnede stormagt Sovjetunionen. Det gældsplagede Danmark og den borgerlige regering vil yde et tilskud til det kommunistiske Sovjetunionen, som i årevis har stået for hovedleverancen af våben til Saddam Husseins styrker og dermed været medvirkende årsag til, at Saddam Hussein har kunnet besætte Kuwait, sætte olieklenderne i Kuwait i brand og foranledige en miljøoliekatastrofe, som ikke er set tidligere.

I den miljørapport, som oversat til dansk hedder Verdens Tilstand, og som er udkommet for ottende gang, taler man om økonomi, energi og miljø, som om disse faktorer har været adskilt indtil i dag, men at man bør se på en ny verdensorden, hvor disse ting bliver mere sat i sammenhæng. Desværre er det jo således, at netop Sovjetunionen og i øvrigt de tidligere kommunistiske lande aldrig har skelet til spørgsmålet om miljø, men udelukkende har kørt på det økonomiske.

Den konservative miljøminister vil også gerne hjælpe Estland, Letland og Litauen. Disse lande har netop haft en afstemning om deres tilhørsforhold til den sovjetiske føderation og Gorbatsjov, der senere har udtalt, at afstemningerne var ulovlige, og at det er Sovjetunionens klare mål og tanker, at Estland, Letland og Litauen stadig skal forblive inden for det sovjetiske, styret fra Moskva.

Miljøministeren vil også gerne hjælpe Polen. I Polen har Sovjetunionen som bekendt stadig

væk stationeret imellem 300.000 og 400.000 soldater, som endnu ikke er i stand til at træde tilbage, og man har sagt, at det først vil ske i 1994.

Når jeg nævner disse ting, er det, fordi miljøministerens lovforslag om tilskud til miljøaktiviteterne i Østlandene virker som en politisk blankocheck uden det mindste forbehold over for modtagerlandene og deres opførsel fremover. Vi ved altså ikke, hvad pengene bruges til. De samlede udgifter til støtte i Østeuropa, som Danmark har forpligtet sig til, er efterhånden nået op på ca. 4,2 mia. kr. at betale over de næste fem år. Heri er medregnet kreditgarantier på ca. 2 mia. kr., som måske ikke bliver direkte tabt. Men hvis man som udgangspunkt forudsætter, at de nævnte 2 mia. kr. vil gå tabt, kommer alene Danmarks støtte til reformerne i Østeuropa op på ca. 4,2 mia. kr. i første halvdel af 1990'erne, så der er altså ikke tale om småpenge. Hvis det er sådan, at de 4,2 mia. kr., som jeg har nævnt, ikke er i overensstemmelse med virkeligheden, vil jeg gerne, at miljøministeren så siger, hvor stort et beløb der samlet er ydet, altså både igennem EF, Danmark og Nordisk Råd.

Folketingets såkaldte grønne flertal ønsker at pålægge dansk erhvervsliv nye energiafgifter, man ønsker at indføre en CO₂-afgift, man ønsker en forhøjelse af afgiften på bl.a. kul samt at fastholde dagens afgifter på olie.

Det Radikale Venstre har tidligere truet med kunstgødningsafgift. Disse tanker vil nok komme frem under senere forhandlinger. Jeg vil derfor spørge miljøministeren, om miljøministeren finder, det er rimeligt, at dansk erhvervsliv skal betale for det dårlige miljø, som det kommunistiske styre har skabt gennem de sidste 40 år – og vel at mærke det kommunistiske Sovjetunionen, som højt og tydeligt er nævnt i ministerens lovforslag, det Sovjetunionen, som stadig væk er hovedleverandør både af forurening og af ødelæggende våben til de lande, som ønsker at købe dem.

Fremskridtspartiet vil ikke være med til at ødelægge dansk erhvervsliv med nye afgifter på grund af Østlandenes miljøsvineri, som de selv har skabt.

Til slut kunne man spørge miljøministeren: Hvor høj en pris skal dansk erhvervsliv betale, for at den konservative regering fortsat kan klæbe til ministertaburetterne? I realiteten er det jo sådan, at dette lovforslag baserer sig på